

taj poziv iako je, s roditeljima Ninom Erak i Borisom Svrtnom, živjela onu privatnu stranu glumačkog života. U kući u kojoj su stalno bili razni umjetnici, gdje se stalno razgovaralo o tekstovima i glumi, gdje ne postoji nikakav drugi svijet osim svijeta koji oživi na pozornici, ona je brijala po nečemu sasvim drugom. Učila je glazbu. Završila je srednju muzičku, svi su, pa i ona sama, očekivali da će nastaviti s glazbom. Dok se jednog jutra nije probudila i rekla svima da ništa od toga, da upisuje Akademiju. - Pa da, znamo, ideš na Akademiju - opisuju Nina Erak reakciju Borisa Svrtna. Naravno da su roditelji očekivali da će nastaviti s glazbom jer je samo o tome govorila, nikada nije pokazivala namjeru upustiti se u igre glumaca. Nina, naime, smatra da je glumački poziv najljepši jer glumci nikada ne odrastu, stalno se igraju. A onda kaže da su bili u blagom šoku kada im je kći rekla da će ići na glumačku, a ne muzičku akademiju.

GROZAN PRIJEMNI ISPIT

- Nisam mogla vjerovati - opisuju Nina. Petra se smije kada prepričava svoje pripreme, kaže da je majci pročitala neku pjesmu Vesne Parun, a ona joj je nakon prijemnog rekla da je bila grozna. Ali, Petra je, po svemu sudeći, velika radnica. Osim što će to svi reći za sebe, ona stvarno djeluje kao netko tko, da bi sve stigao u danu, mora dobro isplanirati sve što radi. Satnica joj je precizno određena i ne dopušta si odstupanje. Navečer ode rano spavati, gore od klinaca, ali to joj je, izgleda, jedini način kako može ozbiljno pripremati ulogu. To ne znači da ne zna kako izgledaju tulum, normalna je osoba. Nina i Petra zajedno glume u "Govori glasnije", ali kako nisu u istom trenutku na sceni, Nina kaže da je gleda kao što to radi svaka majka, brine o tome hoće li zapamtiti tekst, kako će što izvesti. Da, to je ono što ljudi nikada ne mogu prestati, brinuti se o onima koje vole. Rekla joj je, kao glumici, da je svaka uloga početak, da se za svaku mora pripremiti i pristupiti joj od samog početka jer da u glumi nema onoga jučer, da se od toga ne živi. Boris je, naravno, ponosan. I on je prevladao prvotnu zbunjenost i bio dio male obiteljske ekipe koja je podržavala Petru da se upusti u nesigurnost glume. Uostalom, nitko, ni Nina ni Boris nemaju baš puno argumenata kojima bi mogli oponirati odluku o glumačkom pozivu.

Pomalo poznaje glumu pred kamerom, glumi u "Crno-bijelom svijetu". Privlači je gluma i u tom mediju, znatizeljna je i svjesna razlika, činjenice da se kamera nalazi na raznim mjestima oko nje i da mora brinuti o njoj. O tome joj ovisi uspjeh uloge. ✓

JEDAN DAN U SLOVENSKOM RESORTU BIG BERRY, BAŠ U VRIJEME KADA SU GA OKUPIRALI UMJETNICI MURALISTI IZ SLOVENIJE, HRVATSKE I ŠPANIJSKE

✓ Vid Barić ✎ Tomislav Kristo/Hanza Media

Turizam kako ga niste zamišljali

Mi nismo samo resort, uvjeravaju nas u Big Berryju, nego i životni stil. Nije nam cilj rasti samo u turizmu i zadovoljiti gosta, nego se povezati sa zaposlenicima, gostima i lokalnim ljudima

Big Berry Resort smjestio se u neposrednoj blizini gradića Metlike, na obali rijeke Kupe, u slovenskoj Beloj krajini poznatoj po partizanštini, lastama koje lete iznad žutih i narančastih polja pšenice te vinovoj lozi i kulturi uzgajanja bobičastog voća. Preko se nalazi Hrvatska, a iza - brežuljkasti prostor ispunjen vinogradima i zelenilom koji se proteže sve do Novog Mesta, uvjetno rečeno i prve civilizacije sa slovenske strane. Bodljikave žice nema, no ima luksuznog odmora s pogledom na rijeku u kampu unutar kojega prevladavaju mobilne kućice naoko

skandinavskog dizajna, okružene kupalištima, terenom za odbojku na pijesku, malim vrtnim paviljonima i svime onime što upada u koncept glampinga - glamuroznog kampiranja koje kombinira elemente tradicionalnog odmora u prirodi i modernog luksuza.

Resort je ondje već treću godinu, a osim turizmom, okupiran je i umjetnošću, kulturom te promišljenim dizajnom. U Big Berryju se baš ništa ne čini slučajnim, a posebno je interesantna i suradnja koju resort ostvaruje s lokalnom zajednicom malih proizvođača i poljoprivrednika, čime se potiče i njihov

VRIJEME ZA EKSPANZIJU
Cilj Big Berryja je postati franšiza koja će se moći otkupiti te pokrenuti na bilo kojoj lijepoj lokaciji, naravno uz obvezno preuzimanje modela po kojemu se surađuje s lokalnom zajednicom te intenzivno radi na njezinu promicanju

razvoj. Sva hrana i piće koje će gosti ondje tijekom odmora kušati, naime, dolaze iz kmetija uokolo i - treba li reći - dostavljaju se u drvenim košarama koje ručno proizvodi jedan belokrajinski pletač.

LAN JE BAŠ POPULARAN

Taman u vrijeme mojega posjeta resortu ondje se održavao projekt Art Colony pa su prostor okupirali umjetnici muralisti iz Slovenije, Hrvatske i Španjolske. Big Berry se tako uoči početka turističke sezone pretvorio u svojevrsno umjetničko čvorište iz kojega će nacrtani murali krenuti i na putujuću izložbu regijom. Prisutni umjetnici su Slovenka Nina Urh, Jadranka Lacković (ojoMAGico), Sanja Stojković (Tifanirubi), Ines Milčić (pekmezmed), Rina Barbarić i Ninja Tiger iz Hrvatske te Cristina Ramirez iz Španjolske. Žive u Berryjevima kućicama i is crtavaju murale koji se trenutačno nalaze na pročeljima kuća. Naravno, boje kojima rade su obojane, na bazi vode. Plastika ovdje nije dopuštena i šarenilo je u staklenkama.

- Trenutačno ugošćujemo muraliste, a uskoro nam stiže i šezdesetak dizajnera koji će, svatko u svom polju, proizvesti nešto za resort, bilo da se radi o stolicama, šalicama ili

daskama za rezanje namirnica. Ideja nam je spajati etablirane i profilirane dizajnere sa studentima kako bi se scena međusobno prožela, što bi moglo dovesti do zanimljivih suradnji tih dizajnera u budućnosti, ali i olakšati studentima da s iskustvom praktičnog rada dođu do posla u struci. Osim dizajnera, na sličan način ćemo u budućnosti spajati i ljude iz ostalih kreativnih struka. Big Berry u tom smislu, osim turističkog centra, postaje i kreativni epicentar. Naravno, svi ti ljudi će blisko surađivati i s lokalcima. Uskoro nam stiže i ekipa s Tekstilno-tehnološkog fakulteta, a oni će raditi materijalima koje će osigurati Belokrajinci. Ovdje je baš popularan lan - priča mi Riječanka Maja Ogrizović, projektna menadžerica i voditeljica projekta Art Colony. Dodaje kako je smisao Art Colonyja i Big Berry resorta povezati elemente obrtništva, ekologije i organske slobode. Također žele gurati umjetnike, dizajnere i ostale kreativce koji prolaze "ispod radara", a, prema njezinim riječima, rade odličan posao koji bi trebao biti zamijećen i iskorišten. Zanimljivo, Maja se u resort zaljubila preko članka o njemu u Dom&Dizajnu Jutarnjeg lista. Vidjevši predivni ambijent Kupe i Big Berry resorta, odmah se odlučila pokušati ondje

zaposeliti. Srećom uspješno, kaže.

Dok bos gazim po uređenoj tratinj resorta i obilazim muraliste koji zamišljeno rade na svojim crtežima, čujem cvrkut ptica i muk susjedovih krava, kvakanje patki, spricalice za vodu, ali zanimljivo, ne i tok rijeke. I Kupu je, čini se, začarala mirnoća ovoga mjesta pa se ta na mjestima hladna i divlja rijeka ovdje doima jezerom. Ljeti se, kaže Maja, dovoljno zagrije da se može u njoj sasvim lagodno kupati satima. Zadržim se kod šarenog murala hrvatske ilustratorice Rine Barbarić.

BRUTALNA PRIRODA

- Dobili smo samo okvirnu temu "Slobode u prirodi", a ostalo je prepušteno nama. Kada su me zvali da dodem raditi s ostalim umjetnicima, odmah sam pristala jer nisam dosad imala priliku crtati na takvom formatu zida, a i uzbudljivo mi je crtati na skeli. Osim toga, mogli smo naručiti boja koliko god smo htjeli, što je luksuz kakav si rijetko mogu sama priuštiti pa sam se malo razmahala, što se vidi i po radu - kaže Rina. Slažemo se kako se njezin dječji stil, prožet geometrijskim oblicima, savršeno uklapa u rad muralistice i arhitektice Nine Urh iz Ljubljane, koja crta odmah preko puta i čiji je rad, barem ako je vjerovati mojemu laičkom oku, kubistička verzija krajolika Kupe u kojemu se zatekla.

Idući mural koji obilazim je onaj misterioznog Ninja Tigera koji ne želi otkrivati lice. To ne čudi budući da je street art u većini ilegalna aktivnost noćnog oertavanja uličnih zidova. Tim je začudnije vidjeti muraliste kako bezbrižno crtaju u prirodi.

- Nisam imao pojma gdje dolazim, priroda je ovdje brutalna. Radim na dva crteža, malo je padala kiša što nas je kratko omelo, imao sam i jedan bliski susret s pčelama, ali inače je sve OK. Super mi je što mi umjetnici ranije nismo razmijenili skice, a ispalo je da nam radovi savršeno idu zajedno - kaže Ninja.

Jadranka Lacković, umjetničkog imena ojoMAGico, na svojem je muralu radila sedam dana, otprilike oko šest sati dnevno. Gotovo je završen, a ona je potpuno umazana bojom.

- U početku sam htjela raditi nekakvo veliko bobičasto bilje jer je ovaj kraj po tome poznat. Htjela sam u crtež uključiti i vile. Onda sam stigla ovdje i čitavo vrijeme slušala ptice kako pjevaju pa sam odlučila da mi ptice budu glavni motiv. Ja radim bez skice, pa me crtež vodi sam od sebe, a ja sam crtam dalje, otud i disproporcije u nekim elementima. Na kraju sam u rad uključila i vile, kao i još par autora. Zanimljivo, na kraju je ispalo da su i vile baš popularne ovdje, posjetio nas je neki lokalac koji je rekao da postoji mit o vilama na Kupi - objašnjava Jadranka.

Muralistica i ilustratorica Sanja Stojković svoj rad pojašnjava pomalo filozofski.

- Zanima me suodnos prirode i kulture, ljudske potrebe za stvaranjem i preoblikovanjem svojeg habitusa. Sile prirode su moćne, ali nisu tu da vladaju, nego postoje u stalnoj promjeni dok mi možemo samo prividno mijenjati okolinu. Gradimo, ograđujemo i iscrtavamo nevidljive granice - ističe.

Izvršna producentica i jedna od glavnih i odgovornih za sve procese u Big Berry resortu, Ana Iskra, napominje kako se resort brzo zavučio svima pod kožu, pa su mnogi nakon posjeta Big Berryju poželjeli tamo i raditi.

- Mislim da rastem s ovim poslom. Najvaž-

Sva hrana i piće koje će gosti ovdje kušati, dolaze iz kmetija uokolo i dostavljaju se u drvenim košarama koje ručno proizvodi jedan belokrajinski pletač

nije mi je da svi posjetitelji i radnici imaju mogućnost pridonositi resortu i zajednici svojim idejama, od kojih će baš sve biti isprobane. Mi nismo samo resort, nego i životni stil, nije nam cilj rasti samo u turizmu i zadovoljiti gosta, nego se povezati sa zaposlenicima, gostima i lokalnim ljudima. Ne želimo služiti samo sebi i napretku u poslu, nego i ljudima okolo - kaže Ana, također Riječanka. Nastavlja o tome kako je cilj Big Berryja postati franšiza koja će se moći otkupiti te pokrenuti na bilo kojoj lijepoj lokaciji, naravno uz obvezno preuzimanje modela po kojemu se surađuje s lokalnom zajednicom te intenzivno radi na njezinu promicanju.

NEPOVJERLJIVI LOKALCI

- Kada smo stigli ovdje, ljudi su isprva bili pomalo nepovjerljivi, nitko čak nije ni znao da iza čitavog projekta stoji slovenski direktor Boštjan Hostej. Ovo je prilično mala sredina pa me ta reakcija nije iznenadila. Međutim, dok smo se približili ljudima na načine koje smo ti opisali, i dok su oni shvatili da mi stvarno držimo do okoliša i dobrosusjedskih odnosa, počeli su nam vjerovati. Sada već treću godinu surađujemo s istim lokalnim partnerima kakvih je više od pedesetak, a jedan od njih je i Olimpijski savez Slovenije. Big Berry će uvijek biti u malim sredinama i smatramo da je odnos s lokalcima jedna od važnijih stvari u ovom našem biznisu. Ti ljudi proizvode sjajne stvari i vjerojatno im nije u cilju, barem ne većini, izaći na veliko tržište. No, uvijek mogu prodati svoju robu susjedu, ostvariti taj mikrotržišni odnos, što je stvar na kojoj ovdje inzistiramo na obstrano zadovoljstvo. Ovu lokaciju na Kupi zamišljam kao laboratorij ovakvog načina rada i poslovanja. Idemo dalje, bit će nas i u Hrvatskoj - najavljuje Ana prilično uvjerenom pa istakne kako se u prvoj godini u Big Berry resortu zaposlila preko Erasmusova programa za mlade poduzetnike, da bi je na koncu ovaj kraj toliko osvojio da je odlučila ovdje ostati raditi. Upravo isto se, naglašava, događa i svima koji u Big Berry resortu počnu raditi, a tim koji vodi računa o turizmu, programima, PR-u i ostalim stvarima unutar biznis modela ove gotovo sigurno buduće uspješne franšize sastoji se od internacionalaca iz Brazila, Rumunjske, Slovenije i Hrvatske.

- Gdje dolazite u Hrvatsku, pitam ekipu prije odlaska iz resorta.

- Ne možemo o tome još govoriti - odgovoraju.

- Molim vas, požurite - zamolio sam ih pristojno pa sjeo u automobil. ✓